

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 5 Listopada v. s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmi. w powie.
	dn. 5 średnia.	27 cal. 9 27 lin.	- 4,08 stopni	Wschodni	Pochmurno
	dn. 4 średnia.	27 -- 8,15 --	- 5 42 --	Wschodni	Pochmurno
	dn. 5 godz. 6	27 -- 7,4 --	+ 2,	Wschodni	Pochmurno

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Rząd gubernialny litewsko-wileński, przesłał do redakcyi dla ogłoszenia, co następuje:

Kopia postanowienia wileńskiego gubernialnego Rządu, w dniu 23 października 1820 roku następującego.

Ten Rząd gubernialny naradzał się: iż z otrzymanych od szlacheckich opiek, również od miejskich i ziemskich policyi doniesień, okazuje się bardzo mało weszłych do skarbu niedomek z różnych podatków i poborów, oraz opieszale wybieranie niedomek w naturze rekrutów i rekruczkich pieniędzy na żydach, karaimach i pogranych mieszkańcach wileńskich, wówczas kiedy po zebraniu z pola zboża i po nastaniu czasu, w którym podług tutejszego zwyczaju, wnoszą się przez włościan i innych mieszkańców właścicielom czynsze i arendy, i kiedy przedają się różne produkty, postęp w zaspokojeniu skarbu powinien być widoczny; a z tego dostrzegając, iż szlacheckie opieki i policye zastawiają bez działania, dane im od tego gubernialnego Rządu, pod dniami 27 listopada 1819 roku, w Ukazach w przedmiocie niedomek instrukcyje, wspierające się na prawach, i mejednokrotnie potém powtórzone zalecenia, a mianowicie: pod dniami 7 lutego, 16 marca, 1 maja, 7 junii, 16 julii i 9 augusta teraźniejszego 1820 roku, i osobno Ukazy w rozwiązaniu różnych przedstawiń, posłane do niższych ziemskich sądown: trockiego dnia 17 i wilkomierskiego 30 kwietnia, rosieńskiego dnia 10 i upieńskiego 21 junii, zawileyskiego 31 julii, brasławskiego 19 augusta, szawelskiego 20 septembra tegoż roku; ziemskim kommissarzom: szawelskiemu dnia 24 grudnia 1819 i wileńskiemu maja 5; polcemeystrom: wileńskiemu marca 26, a kowieńskiemu 26 kwietnia; szlacheckim opiekom: rosieńskiej d. 22 marca i kwietnia 26, wileńskiej 24 marca i kwietnia 26, upieńskiej kwietnia 12 i julii 31, oszmiańskiej i kowieńskiej kwietnia 26, brasławskiej maja 17, wilkomierskiej junii 21 i zawileyskiej 31 julii teraźniejszego 1820 roku; tłumacząc się niektórymi opiekami, że w miesiącach letnich nie ma żadnego dochodu z majątków, inne zaś tak szlacheckie opieki, jako i policye nie dostawiają nawet regularnie o postępie w wybieraniu niedomek i zaleconych tygodniowych wiadomości; o czym sporządza się już lista dla okazania nieczynności każdego z wyrażonych miejsc. Postanowił: uczynić co następuje: 1) Stoło-naczelnikowi tegoż Rządu Kowalenkowi nanowo zalecić, ażeby niezwłocznie w 10 dni ukończywszy listę z rap-

portów szlacheckich opiek, również miejskich i ziemskich policyi o czynnościach każdej, i o tém wczém okaże się niewypełnione dane im zalecenie, takż co zrobiono przez powiatowych podkomorznych i chorążych, którzy powinni byli, podług polecenia tegoż gubernialnego Rządu, uczynić w majątkach pod opieką zostających, wyłączenie, czy wszystkie z nich dochody obrócone zostały na zaspokojenie niedomek, i o dalszém, podał Rządowi dla rozpatrzenia i poddania winnych przyzwoitej odpowiedzi; 2) Wszystkim szlacheckim opiekom, podkomorzym, chorążym, miejskim i ziemskim policyom, takż kommissarzom ziemskim, surowo nanowo zalecić, iżby idąc za przepisami tegoż rządu, a mianowicie za instrukcyą wyrażoną w Ukazie, pod dniami 27 listopada 1819 roku, natychmiast, nie tracąc najmniejszego czasu, przystąpiły do wybierania niedomek, mając pilną baczość, iżby wszystkie bez wyjątku dochody, obracane były na zaspokojenie skarbu, żeby szlacheckie opieki w czynności swej nie trzymały się samych tylko zaleceń opiekunom danych, lecz do wszystkich tych majątków, z których nie wchodzi do skarbu dochody, wysłały swoich członków dla odkrycia przyczyn, zebrała do skarbu z włościan i innych mieszkańców czynszow i arend, i dla sprzedaży produktów, również dla poddania odpowiedzialności opiekunów, jeśli przez opieszalność ich korzystali z dochodów sami właściciele, skarbowi zadłużeni, i żeby, tak opieki i policye, jako podkomorzowie chorążowie i kommissarze ziemscy, przeżyrawszy natraskliwie wszystkie zalecenia od tegoż gubernialnego Rządu, pełniącego obowiązek cywilnego gubernatora i izby skarbowey, w przedmiocie każdego rodzaju niedomek, im wydane-go niewypełnione, natychmiast wypełnili i raportowali dokąd należy, wiedząc, iż samo tylko odznaczenie się w pozyskaniu rychłym wszystkich niedomek, uwolnić może od tey odpowiedzialności, jaka na winnych za opieszalność niechybnie rozciągnięta być ma; przytém uprzedzić urzędników wspomnianych miejsc, również podkomorznych i chorążych, iż spodziewana wkrótce odmiana ich przez nowe szlacheckie wybory, najmnie nie powinna wstrzymywać przez nich rozpoczętey czynności, gdyż za okazaniem się opieszalności przed odmianą, lub pofolgowania nieopłacającym, do nichże będzie zastosowano z nałożeniem na majątki ich zaprzeczenia, i prócz tego miejskie i ziemskie policye zobowiązać, ażeby przypominały każdego rodzaju właścicielom i włościanom skarbowym, iżby korzystając z ulgi dozwo-

loney w oddawaniu rekrutów prosto do ustanowionych w miastach: Wilnie, Włkomierzu i Szawłach urzędów rekruckich, nieodmiennie zdali ich w następującym naborze, i wszystkich nieakuranych oddawców obowiązali przez podpiski w tém, że tę niedoimkę całą koniecznie wybiorą do dnia 15 listopada terażniejszego roku; w przypadku nieprzedstawienia przez kogokolwiek z nich na ten termin, z oddania niedoimkowych rekrutów kwitacyi, tedy sami urzędnicy policyi mają wybierać z majątków ich zdanych do służby ludzi, i odsyłać do kogo należy przy służących policyi, z doniesieniem swém do wspomnianych urzędów rekruckich, tuzyskując razem i całe podług prawa na niedoimkowych rekrutów przeznaczenie; wiedzieć zaś mają mieskie i ziemskie policye, iż jeżeli i pomimo to okaże się jeszcze niedoimka w naturze rekruta, tedy już za to członkowie policyi, a mianowicie policmeystowie, herodniczowie i kommissarze ziemscy, jako w tych policyach pierwszeństwo trzymający, surowo odpowiadać będą; nakoniec w posyłanych do policyi Ukazach dodać i to, iżby wszystkim do kogo należy zaleciły, ażeby i podatki za termin terażniejszy, pod żadnym pozorem nie dopuszczały do zaległości, a powiatowym strażczym osobno zalecić przez Ukazy, ażeby za wykonaniem terażniejszego rozporządzenia, mając nayspilniejszą baczość, o wszelkiej i najmniejszej w tém zwłóce, lub pofolgowaniu nieopłacającym, donosili natychmiast Rządowi; o takowém rozporządzeniu doniesć JW. Litewskiemu Wojennemu Gubernatorowi i uwiadomić izbę skarbową; do kancelaryi zaś cywilnego Gubernatora przesłać tego kopią; przesyłając również kopią do redaktora gazety Kuryera Litewskiego, dla wydrukowania w tej gazecie w języku polskim, iżby każdy z obywateli gubernii wileńskiej widząc surowość środków za nieplacenie podatków i innych poborów, użył wszystkich sposobów dla nayrychlejszego zaspokojenia wszelkich skarbowych należności, dla oddalenia od siebie, za przeciwnie temu, nieprzyjemnych następności.

Na oryginalu podpisał: Zastępujący miejsce cywilnego Gubernatora, wice Gubernator Piotr Horn, i Sowietnik Wincenty Zawrynowicz a zaświadczył Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Zgodno z oryginalu: Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Podług *Ruskiego Inwalida*, przez rozkaz dzienny, wydany w Warszawie dnia 4 października za odznaczenie się w służbie mianowani zostali na półkowników, dowódcy półkow pieszych: wileńskiego *Lewandowski*, litewskiego *Nikitin* 2gi, białostockiego *Balbjekow* i 2go półku grenadyerów, oddzielnego litewskiego korpusu *Deskur*. Na podpółkownikow, majorowie półkow pieszych: brzeskiego *Sadlucki* i *Somorokow*, litewskiego *Broun*, wileńskiego *Stremouchow* 2gi; półkow grenadyerskich, oddzielnego litewskiego korpusu: półku 1 *Wysocki* 2gi i *Kwitiński*, półku 2 *Cikieln*; półkow strzeleckich: 47go *Szendiuk* i 48go *Posnikow*.

Przez tenże rozkaz dzienny, leyb gwardyi półku wołyńskiego, półkownik *Pinabel*, przeznaczony został na dowódcę brzeskiego pieszego półku.

Przez rozkaz d. 5 paździer. Cesarz Jmć oświadcza szczególniejsze swe zadowolenie jenerałowi dyżurnemu głównego sztabu J. C. W. Cesarzewicza, jenerał majorowi *Kriwcowu*, za odznaczającą się regularność w powierzony jemu części.

— Winnica —

Dnia 28 września miesiąca przeszłego zje-

chał do tuteyszego Gymnazyum JW. *Borgiasz Mackiewicz*, biskup dyecezyi kamienieckiej i kawaler, w celu udzielenia uczący się młodzi, do 550 osob wynoszącej, sakramentu bierzmowania. Przez trzy dni młodzież szkolna przygotowywała się do tego sakramentu; w niedzielę zaś dnia 3 października X. Kapelan gymnazyalny do uczniów miał kazanie, a po obiedzie młodzież przystępowała do sakramentu bierzmowania w kościele XX. Dominikanów. Po skończony tej ceremonii, ponieważ pokazało się, że 50 uczniów z wody tylko było ochrzczonych, przeto JW. Pasterz nazajutrz w kościele XX. Kapucynów dopełnił nad wszystkimi ceremonii chrztu ś., po tém ich bierzmował, a po daném błogosławieństwie zebraney młodzieży i po obeyrzeniu z licznie zgromadzonym duchowieństwem zakładów gimnazyalnych, dnia 6 października JW. Pasterz pożegnał zgromadzenie gimnazyalne i udał się do Kamieńca.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 10 listopada.

z Bożey Łaski

MY ALEXANDER I,
CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI
it. d. it. d. it. d.

Wszem w obec i każdemu, komu o tém wiedzieć należy, a mianowicie Obywatelom Królestwa Naszego Polskiego, wiadomo czynimy: iż izba senatorska i izba poselska, stosownie do przedstawionego w imieniu Naszém projektu, i po wysłuchaniu mówców rady stanu i komisaryów seymowych, uchwały co następuje.

P R A W O.

O odstąpieniu własności prywatney z powodu użyteczności publiczney.

Artykuł 1. Rząd ma prawo wymagać od każdego, odstąpienia własności z powodu użyteczności publiczney, za sprawiedliwém i poprzedniem wynagrodzeniem, a to stosownie do art: 27 konstytucyi.

Art: 2. Przypadki, w których odstąpienie takowe przez rząd wymagane byđ może, są następujące:

1. Gdyby przy zakładaniu i regulowaniu traktów głównych znalazły się na przeszkodzie ogrody, place, budowle, lasy i kopalnie.

2. Gdyby przy zakładaniu, robieniu, lub poprawianiu traktów głównych rząd był w potrzebie zabierania materyalów, na gruncie lub w gruncie prywatnego właściciela znajdujących się.

3. Gdyby przy zakładaniu i regulowaniu ulic w miastach, własność prywatna na nieuniknioney przeszkodzie stawała.

4. Gdyby zakładanie kanałów spławnych, albo sprostowanie i obwarowanie rzek spławnych, lub uprzątnienie z nich zawad, pozbawiło właściciela własności jego, lub pobieranego dochodu prawem niezakazanego albo konsensami urzędowemi dozwolonego.

5. Gdyby na założenie twierdz i warowni własność prywatna okazała się byđ nieodbitie potrzebną.

6. Gdyby przez założenie obozu lub odbywanie popisów wojskowych właściciel nazawsze lub czasowo był pozbawiony dochodu z gruntu.

7. Gdyby przy zakładaniu dróg publicznych właściciel cząstkowy więcey jak czwartą część całej swojej dsiedziny utracił.

Art: 3. W każdym przypadku, gdzie zachodzić będzie potrzeba ze strony rządu odstąpi-

nia własności prywatnej na użyteczność publiczną, a gdzie rząd o jej nabycie z właścicielem przez dobrowolną zgodę nie mógłby się ułożyć, będzie wydane postanowienie Króla albo jego namiestnika, po wysłuchaniu zdania rady stanu, która obustronne wnioski rozstrzygnie.

W postanowieniu tém będą wyrażone: nazwisko i gatunek własności, której odstąpienie byłoby żądane i jej lokalne położenie; nazwisko jej właściciela, powód do żadanego jej odstąpienia, a nakoniec upoważnienie właściwej komisary rządowej w celu przywiedzenia do skutku tegoż postanowienia.

Art. 4. Postanowienie to będzie umieszczone w Dzienniku województwa tego, gdzie leży taż własność, i w gazecie warszawskiej, a to w celu zawiadomienia o nim wierzycieli mogących mieć swoje prawa na teżyż własności.

Art. 5. Przywiedzenie do skutku postanowienia wyż pomienionego, będzie popierane wyłącznie w sądzie tylko ziemskim, w którego obrębie leży własność, a to podług następujących przepisów.

Art. 6. Władza do uskutecznienia postanowienia wyż pomienionego upoważniona, postara się o wręczenie wezwania właścicielowi prywatnemu osobiście lub w jego zamieszkanu, aby się stawił w sądzie ziemskim w celu pozyskania wyroku wyznaczającego detaxatorów do oszacowania pomienionej własności.

Będzie wolno sądowi skrócić termin do stawienia się, a to w miarę nagłości przypadku. Wraz z wezwaniem tém będzie wręczona właścicielowi kopia postanowienia rządowego, i będą w nim wymienieni detaxatorowie z strony rządu podani.

Gdyby właściciel prywatny nie był wiadomy z zamieszkania, lub mieszkał za granicą a nie miał w miejscu zastępcy, tedy wręczenie wezwania nastąpi do rąk wójta lub burmistrza.

Art. 7. Co do podawania przez obie strony detaxatorów, oraz co do wnoszenia przeciwko ich wiarygodności zarzutów, będą służyć przepisy w kodeksie postępowania sądowego cywilnego zawarte.

Art. 8. Sąd ziemski po rozstrzygnięciu zarzutów, jeżeliby te przeciwko podanym detaxatorom wniesione były, wyda wyrok nakazujący oszacowanie, wyznaczy sędziego zjazdowego i detaxatorów, wyrazi ich imiona i nazwiska, i wymieni własność, która ma być oszacowana; a jeżeliby strony zgodnie podały na detaxatorów osoby nie będące stałymi detaxatorami; tedy sąd w wyroku tym samym wyznaczy sędziego do odebrania od nich przysięgi.

Art. 9. Przeciwko wyrokowi temu nie będzie miała miejsca żadna opozycja ani appellacya. Wyroku tego, jeżeli był naoczny, nie będzie potrzebne wręczenie.

Art. 10. Za okazaniem sobie wyroku dopiero wspomnianego i najdalej w dni 8 sędzia zjazdowy wyznaczy termin, w którym przystąpi wraz z detaxatorami do oszacowania. Zawiadomienie o tym terminie będzie wręczone na dni 8 przynajmniej właścicielowi.

Art. 11. Póki zasady do oszacowania przez ustawę legalną postanowione nie będą, może tymczasowie podług miejscowych zwyczajów oszacowanie być przedsięwziętém. Kamienice, pałace i domy w miastach; pałace i domy mieszkalne i gospodarskie po wsiach; tudzież ogro-

dy angielskie, domy fabryczne, młyny, tartaki, papiernie, folusze, karczmy, browary, gorzelnie i t. p. zakłady, tudzież kościoły, dwojaką ceną będą oszacowane: jedną podług kosztów na ich założenie łożonych, drugą podług istotnego czystego dochodu. Wybór wynagrodzenia, podług którego oszacowania, pierwszego lub drugiego ma nastąpić, należy jedynie do właściciela.

Art. 12. Sędzia zjazdowy w dniach 8 po ukończeniu szacowania złoży protokół oszacowania w kancelaryi sądu ziemskiego za kwitem pisarza; w tychże dniach 8 stronom interessowanym wolno jest czynić swe zarzuty przeciwko taxie, z przyczyny jej wyższości jako i niższości; strona takowe zarzuty czyniąca obowiązana jest komunikować wywód tych zarzutów z dowodami stronie przeciwnej, z wezwaniem w nowym 8miodniowym terminie na audyencyą sądu; sąd po wysłuchaniu wniosków stron, albo taxę zatwierdzi, albo ją sam sprostuje, albo przed jej zatwierdzeniem zjazd tych samych lub innych detaxatorów na grunt z przepisaniem reguły rozporządzi. W tym ostatnim przypadku, gdy sędzia zjazdowy przepisom wyroku sądowego w terminie przez siebie wyznaczonym zadosyć uczyni, i dzieło swoje wraz z relacyą detaxatorów w czasie jak powyżey przepisana, w sądzie złoży, strona pilniejsza wezwie stronę przeciwną w ciągu dni 8 na audyencyą sądu, i będzie się domagała ustanowienia taxy. Sąd wysłuchawszy wniosków stron jeżeli jakie czyniły, taxę ostatecznie postanowi.

Jednakże po odbyciu pierwszego terminu oszacowania, spór o wyższość lub niższość taxy, choćby go strony wprowadziły, nie będzie tamował wypłaty szacunku z strony rządu niezaprzeczonego, ani też zajęcia natychmiast przez rząd własności na użytek publiczny przeznaczonej.

Art. 13. Nad istotny szacunek, jaki przez sąd ustanowiony został, rząd będzie obowiązany za odstąpioną własność, 5tą część tegoż szacunku właścicielowi nadłożyć.

Art. 14. Jeżeli na własności takiej nie znajdowali się zadni hypotekowani wierzyciele, tedy rząd będzie obowiązany szacunek jej z nadłożoną 5tą częścią do rąk właściciela i za kwitem jego wypłacić.

Art. 15. Gdyby zaś na własności takiej znajdowali się hypotekowani wierzyciele, lub gdyby wypłaty tej właściciel przyjąć nie chciał, albo też gdyby był z zamieszkania niewiadomy, lub mieszkał za granicą; albo też gdyby właściciel nie był z powodu małoletności, bez własności i t. p. zdolnym do odebrania wypłaty, w ten czas pieniądze te będą złożone do depozytu.

Art. 16. Za złożeniem kwitu z wypłaconego szacunku, czyli to do rąk właściciela, czyli też do depozytu, i za wniesieniem illacyi bez żadnego już wzywania tegoż właściciela, sąd ziemski wyda na rzecz rządu wyrok przysądżający własność takową jako odstąpioną na użyteczność publiczną.

Wyrok ten obejmować będzie:

1. Postanowienie rządowe, o którym się mówiło w artykule 3 w całej treści.
2. Datę wyroku nakazującego oszacowanie.
3. Ilość szacunku ustanowionego przez detaxatorów, i ilość nadłożoney do niego 5tey części.
4. Kwit właściciela albo depozytowy z wypłaconego szacunku w całej treści.

Wyrok ten będzie wręczony właścicielowi; nie będzie podlegał żadnej opozycji ani apelacji, i będzie podany do ksiąg hipotecznych dla wpisania go w księgę właściwą.

Art. 17. Wszelkie koszta prawne i detaxacyi ponosć będzie strona wywłaszczenia żądająca.

Art. 18. Za nim sądy konstytucyjne ziemskie i zjazdowe zaprowadzonymi zostaną, wykonanie niniejszego prawa należeć będzie do teraźniejszych trybunałów pierwszej instancji w miejscach sądów ziemskich, i osób przez nich delegowanych w miejsce sędziów zjazdowych.

Po rozważeniu niniejszej uchwały, i po nadaniu jej mocy prawa, przez sankcyą Naszą Królewską, stosownie do artykułu 150 Statutu organicznego o reprezentacji narodowej, zalecamy i rozkazujemy, aby toż prawo stwierdzone wielką pieczęcią stanu, umieszczone było w dzienniku praw i przesłane do senatu, rady stanu, kommissyji rządowych i wszystkich władz krajowych; w szczególności zaś zalecamy kommissji rządowej sprawiedliwości prawo niniejsze, jako mające wszelką moc obowiązującą ogłosić.

Dan w Warszawie d. 12 października 1820 r.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla Minister Sekretarz Stanu (podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem Minister Sprawiedliwości M. Badeni.

Sekretarz Jeneralny, Ref. Stanu J. Hankiewicz.

Dawno już nie donosiłem publiczności o postępie działań przedsięwziętych w celu wystawienia Pomnika dla ś. p. Xiążęcia Józefa Poniatowskiego; jakoż nie nie było godnym jej uwiadomienia: lecz gdy w czasie pobytu w tey stolicy sławnego artysty Thorwaldsona, po odbytych z nim naradach, nastąpiły niektóre zmiany w układach, jakie dawniej w gazetach umieszczone zostały, podać więc one do powszechnej wiadomości pośpieszam.

A najprzód: że miejsce do wystawienia pomnika nazemu Bohatrowi, za naydogodniejsze uznane zostało przez samego artystę, Krakowskie Przedmieście, na placu będącym przeciwko domu zwanego Wasilewskich, gdzie posąg twarzą wprost do statuy Zygmunta obrócony będzie.

Powtórę: że ubiór osoby, kształt jej, pozycja, niemniej konia, jako też forma podstawy i t. p. zupełnie oddanem zostało gustowi artysty, i jego w tey mierze decyzji; zastrzegając jednakże, iż rzeźba na podstawie, jako wyobrażająca znaczniejsze wypadki z dziejów polskich, wydana byź ma w smaku narodowym.

Donoszę przytém publiczności, że artysta Thorwaldson dał naysoleniejsze przyrzeczenie, rozpocząć niezwłocznie robotę modelu pomnika, i nie zajmować się w ciągu jej żadną inną pracą, aż do zupełnego ukończenia, które ze za 9 miesięcy nastąpi, powodem jest przeto umocowanemu odtowarzystwa, upraszać niniejszém wszystkich, przyymowania składek zajmujących się, aby zebrane pieniądze, przed upłynieniem oznaczonego wyżej czasu, tu w Warszawie do kassy ogólnej wnieść raczyli.

Z niemilém wprawdzie uczuciem, lecz winieniem tu oświadczyć, iż zebrane dotąd fundusze do skutecznego przedsięwziętego dzieła, nie są dostateczne; zniewolony więc jestem raz jeszcze odezwać się do szanowney publiczności, w przekonaniu; że gorliwość i wspianiałość jej w dalszych na tak chwalebny cel ofiarach, wszelki niedostatek zapelni. Dan w Warszawie d. 6 listopada 1820

Mokronoski.

Dalszy ciąg Rapportu Rady Stanu Królestwa Polskiego, z dwuletnich działań rządu.

(Obacz Kur Lit. N. 129)

Towarzystwo ogniowe.

Administracya tego towarzystwa w ciągu dwó-

letnim zupełnie rozwiniętą została. Sporządzone nowe kadastra po rozmiarze i oszacowaniu wszelkich budowli po wsiach i miastach, a summa ogólna assekuracyjna przenosi dawniejszą o zł. pol. 111,756,175; w stosunku do summy takowej, rozpisano w roku zeszłym do poboru skłaki.

W miastach zł. pol. 572,067 gr. 16

Na wsiach — 282,559 — 20

O zł. pol. 359,980 więcej,

jak dawniejsze składki

wynosiły.

Przyznano zaś za zdarzone pogorzele wynagrodzenia:

Dla miast zł. pol. 150,669,

Dla wsi — — 261,069.

Ciągle właściciele dóbr ziemiańskich do towarzystwa ogniowego przystępowanie, odpowiada naydostateczniej na uwagę Izby poselskiej, iż rozciągnięcie korzyści tegoż towarzystwa w całym kraju jest potrzebnem, to zaś przystępowanie nie dzieje się przymusem, jak izba mniemała, gdyż nowe urządzenia towarzystwa obowiązują tylko miasta, dobra narodowe, gminne, i instytucyów publicznych. Są one zgodne z urządzeniami byłego rządu pruskiego, i mieszkańcom wsi zupełną zostawiają wolność. Przekonanie więc tylko o pożytkach stowarzyszenia prowadzi do niego właścicieli ziemiańskich.

Rachunki dawnego towarzystwa ogniowego już są ukończone. Liczne pogorzele w ciągu upłynionych lat dziesięciu do 1816 roku zdarzone, tak dalece fundusz składowy przewyższyły, iż nie dostarcza na zaspokojenie pogorzalców w miastach i wsiach zł. 2,802,438.

Kunszt i przemysł.

W przeszłym raporcie dwóchletnich czynności rządu, zdała już rada stanu Waszey Cesarско-Królewskiej Mości obszerniejszą sprawę o założonych fabrykach w stolicy i w kraju. Dziś z porządku rzeczy wystawi w skróconym obrazie, jak się wspomniane fabryki w miarę szczupłych funduszw podnoszą i doskonałą i jakie do nich nowe zakłady przybyły.

Fabryki sukienne (między któremi fabryka w Ozorkowie celuje) do tego już doszły stopnia, iż mogą wyrabiać 280,000 łokci cienkiego, a 2 270,000 grubego, w ogóle więc do półtrzecia milijona łokci, a gdy im się odbył przez branie sukien dla wojska otworzy (jak się niżej pod wydziałem wojennym okaże), spodziewać się należy coraz pomyślniejszego ich wzrostu. Fabryka sukien w Kaliszu doznała nieprzewidzianych przeszkód. Naprawa grobli i młyń, gwałtownym wylewem Prozny zerwanych, i przeistoczenie budowli znacznego wymagające kosztu, uszczupliło kapitał fabryczny. Przedsiębiorca fabryki żądał od rządu pomocy, i ta mu w summie zł. pol. 60,000 udzieloną została.

Fabryka kobierców w Warszawie, która potrzebując tylko wełny grubey, odbył tego naymniey pokupnego rodzaju zapewnia, doszła już w upłynionym roku do zamierzoney ilości dwunastu warstatów, i wyrobiła na nich w roku 1818 4500 łokci, w r. zaś 1819 8.600 łokci, wartości zł. pol. 103,200, z których wystawiono na głównych jarmarkach i sprzedano za zł. 25,000. Pomimo tak znacznego odbytu, fabryka, z własnych dochodów utrzymać się jeszcze niemoże, ile że zwiększenie jej zakładu, założenie przy nim farbierni, budowle, a szczególnie nagromadzenie dostatecznego zapasu wełny, kosztowało w roku 1818 zł. pol. 156,212. Oprócz głównego składu kobierców w Warszawie, urządzają się składy po miastach wojewódzkich.

Fabryka przędzy jest w czynnym biegu. Nie tylko ona wyrabia przędzie i waty różney cienkości, lecz nadto oddzielne warstaty rzemieślników, dostarczają barchanów, dym i nankinów.

Obok starania o postęp i odbył fabryk nowszych, trzeba było myśleć o podźwignieniu dawnych, które z kwitnącego stanu do upadku kłeskami woyny przywiedzione, oczekiwały rządu pomocy. Tak fabryka safijanów zł. pol. 100,000 pożyczki, a papiernia w Jezierznie zł. pol. 36,000 awansu uzyskały.

W ciągu lat dwóch ostatnich sześć nowych fabryk powstało.

(dalszy ciąg w Dodatku)

DODATEK

naywyższej łasce i sprawiedliwości, nie zostanie zawiedzione: zgodnych z łosem Opatrzności, pewnemi czyni, iż dobry władca nigdy narodu tego od swego łona cyncowskiego nie odda: te są naymocniejsze zalety, jednające łaskawe panującego zaufanie i względy, na tym to węgielnym kamieniu gruntuje się prawdziwe szczęście ludów, połączone niezłomnym ogniwem z trwałą świetnością tronów.

JW. Prezesie stanów i JW. Prymasie Korony, oddaję wam wespół z szanownym kolegą moim nayszczersze dzięki za czynne przyłożenie się waszém światłem i waszą gorliwością do obrad seymu tego; równie i wy godne członki stanowego wydziału, przyymioście w tym wyrazie część zasługom waszym winną. Poniesiemy do podnóżka Tronu chlubne świadectwa was Przeświałne Stany i całego narodu przyobylnych Nayjaśniejszemu Panu chęci, oraz pokorne prośby w żądaniach waszych, a w tém nazwiemy się dwojako szczęśliwi, jeżeli pełniąc zaszczytną wolę najlepszego z Monarchów zyskamy dla nas serca wasze.

Dalszy ciąg Rapportu Rady Stanu Królestwa Polskiego, z dwuletnich działań rządu.
(Obacz Kur. Lit. N. 133.)

H a n d e l.

W nadziei, że przez podnoszące się głównie jarmarki, Warszawa stanie się środkowem miejscem składu do zamiany towarów i produktów państw obcych, i że otworzenie prostego związku między Warszawą i Odessą, w obecnem rzeczy położeniu, dostawę ich zbliżyć i do skutku przywieść może, ułatwił rząd wcześniej nowy ten kierunek przez ustanowienie głównej komory wchodowej w Łuszkowie naprzeciw *Uscituga* i przeznaczanie na miasto składowe remissowe miasta *Hrubieszowa*. Otworzenie komor wchodowych do Rosyi w *Jurburgu* i *Polandze* od strony Prus, a w *Radziwiłowie* od strony Austrii, okazało się dla jarmarków warszawskich szkodliwem, bo kupcy omijając Królestwo Polskie, przez Prussy i Galicyę towary prowadzić mogli. Dla nagrodzenia tej straty na uczynione sobie przełożenie, raczyłeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość przychylić się łaskawie, iżby od strony Królestwa, komory w *Brześciu Litewskim* i *Uscitugu* na ten cel otworzone zostały. Mimo te otwarte od strony Polski komory, wynikały jeszcze niedogodności, które komorom ustanowionym od Prus i Austrii większe zapewniały korzyści nad te, jakie komory w *Brześciu* i *Uscitugu* mieć mogły. Prowadzone do Rosyi towary przez Prussy wprost na *Jurburg*, i przez Galicyę na *Radziwiłów*, nie podlegały opłacie cła przechodowego (*transito*): gdy tymczasem towary prowadzone przez Królestwo Polskie cło przechodowe 4% opłacać musiały; ta opłata tyle podrożała towary, iż kupcy woleli raczej Królestwo ominąć, niż ją ponosić. Zapobiegając szkodliwemu dla Polski obróceniu się handlu na Prussy i Galicyę, raczyłeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość nowe dla jarmarków warszawskich dobrodzieystwo okazać, postanawiając, aby dla wynagrodzenia opłaconego za granicami cła przechodowego, towary na jarmarkach warszawskich do Rosyi zakupione, i na komorze warszawskiej expedyowane, miały od każdego rubla opłaty celnej potrącone dziesięć kopiejek; expedyowane zaś na komorach wewnątrz Państwa Rosyjskiego, kopiejek pięć.

Przychód z jarmarków warszawskich, poniżej w wydziale skarbowym wyszczególniony będzie. Tu uważając te jarmarki pod względem tylko handlowym, stan ich w roku 1818 był pomyslny.

Liczba przybywających na nie kupców i fabrykantów zagranicznych 200 osób przewyższyła, a sprowadzone w znacznych ilościach towary, rozsprzedane lub za produkta krajowe wymienione zostały. Szczególniej zaś sukna, płó-

tna, batyst, wyroby złote i srebrne, towary żelazne, wielki miały pokup. Towary jedwabne, bawełniane i wełniane prawie wszystkie sprzedano, a naywiększą ich część zakupiono do Rosyi.

Sprowadzone nawzajem z Rosyi, miody, łoje, oley, kawior, skóry, futra, zaraz za przybyciem, naywięcej do Prus, zakupione zostały. Nie dostawało lnu i konopi, na które wielu zagranicznych kupców czekało.

Towary kolonialne w wielkiej sprowadzone ilości, naywięcej na konsumpcyę wewnętrzną kraju zakupiono, znaczne jednak części wyszły do Rosyi i Austrii.

Wina węgierskie i francuzkie, oraz porter i piwo angielskie zupełnie sprzedano.

Zachęceni temi korzystnemi w roku 1818 widokami przybyli równie licznie kupcy na jarmarki w roku 1819.

Jarmark wiosenny tegoż roku odpowiedział wprawdzie ich nadziei, spekulacye nawet handlowe na tym jarmarku w porównaniu z przeszłorocznym jarmarkiem wiosennym, były znaczniejsze, lecz jarmark jesienny tak pomyslny dotąd obrót handlowy jarmarków warszawskich, znacznie odmienił.

Była wprawdzie dość znaczna ilość towarów fabrycznych i na tym jarmarku, lecz nie było na nie tyle jak dawniej pokupu, a towarów kolonialnych i trunków znacznie mniej sprowadzono. Zmiany tej przyczyną były spade w tym roku ceny zboża, a następnie zachwiany kredyt samychże kupców gdańskich w Anglii, z kąd wynikło, że i w *Gdańsku* taki wymienionych towarów dał się uczuć niedostatek, że kupcy warszawscy z *Wrocławia* sprowadzać je byli zniewoleni.

Spade zbóż ceny pociągnęły za sobą niedostatek pieniędzy w kraju, a z nim i widoków handlowych utrudzenie, gdyż ani kupcy nie byli w stanie sprowadzać znaczniejszych zapasów, ani ich kupujący nabywać.

Godzi się przeciez spodziewać, iż te niesprzyjające jarmarkom warszawskim w obrótach handlowych wypadki, przy coraz rozwijającej się między kupcami wzajemnej towarów i produktów zamianie, i przy usiłowaniu rządu nie będą dla nich stanoweze, a dobrodzieystwa Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości przez otworzenie komor rossyjskich bez opłaty cła dla produktów i fabrykatów polskich, oraz zmniejszenia cła dla towarów zagranicznych na jarmarku warszawskim do Rosyi zakupionych, chwilową stratę wynagrodzą.

Dla ułatwienia właścicielom sposobności do wzajemnych układów, a ztąd pomnożenia obiegu dóbr nieruchomych i kapitałów, uporządkował rząd ogólne kontrakta S. Jańskie w stolicy, w ten sposób: iż one nie tamują bynajmniej kontraktów w innych miejscach Królestwa.

Zamiar wprowadzenia jednostaynych miar i wag w całym Królestwie w żeszłym raporcie doniesiony, postanowieniem 5go czerwca 1818 r. do skutku przywiedzionym został.

Handel zewnętrzny w roku 1818 znacznie był kraj pokrzepił; podług wykazu konsulału gdańskiego sprzedano w *Gdańsku* i *Elblągu*.

Pszenię łasztów	—	—	17,925
Zyta	—	—	5,174

Drzewa różnego gatunku sztuk	70,000
------------------------------	--------

Produkta te, średnią ówczasową ceną obliczone, mogły przynieść krajowi wpływu gotowizny przeszło 27 milionów złotych polskich.

Kommunikacye lądowe.

W raporcie z dwuletnich czynności rządu, już rada stanu wystawiła powody, skłaniające rząd do umiarkowania robót szarwarkowych w sposób zabezpieczający mieszkańców od nadużyć, a posuwający roboty około dróg w miarę możności środków i rąk, bez żadnej krzywdy rolnictwa. Lecz gdy izby seymowe w uwagach swoich nad wspomnianym raporcie, i w osobnych petycyach, nie tylko ponowiły zażalenie na rozmaite miejscowe niedogodności, klasę ubogich włościan szczególniej ciężące; lecz nawet samo postanowienie powinności szarwarków

w naturze, lub dozwołonego dla ulgi okupowania ich w pieniądzech, uważały być atrybucją Seymu.

Wasza Cesarsko-Królewska Mość rozbierając zdanie rady stanu w tym przedmiocie dawniej do Naywyższej decyzji przesłane, dostrzegłszy, iż dostarczanie dni roboczych pod nazwiskiem szarwarków, będąc bez ograniczenia i w miarę potrzeby w używaniu, tak za dawnego rządu polskiego, jako też za rządów pruskiego, austriackiego i księstwa warszawskiego, trwało ciągle i bez przerwy aż do obecnego rządu, że więc takiego postanowienia nie można uważać za nowe i niedoświadczony ciężar, ale raczej za urządzenie policyjno-administracyjne mające jedynie na celu zadosyć uczynienie nieodzownej kraju potrzebie, przez zwrócenie szarwarków oraz równy i jednostajny rozkład tey exystującej oddawień powinności, do roboty około dróg publicznych, tyle dla handlu i przemysłu użytecznych; z tych powodów raczyłeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość osądzić, iż urządzenie tego rodzaju nie należy do rzędu tych, któreby na seymowe narady wnoszone koniecznie być powinny. Lecz razem zwracając troskliwą na powszechne utyskiwania uwagę, rozkazałeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość Radzie, aby zgromadziwszy przygotowawcze wiadomości do oznaczenia potrzeby dni roboczych wraz z ich oszacowaniem, jako też ułożywszy plan przedsięwzięcia postępnie dróg bitych na traktach publicznych, podałś środki do stałego urządzenia szarwarków, któreby osiągnąć mogło pewniejsze korzyści, z mniejszym kraju uciążeniem. Nim ta Naywyższa wola Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości dopełnioną być mogła, rząd przedsięwziął natychmiast wszelkie do zapobieżenia nadużyciom sposoby. Polecono spis dymów relnych i nierolnych tak w miastach jak i wsiach, z wyrachowaniem przypadającego od nich szarwarku. Trakty zostały wymierzone, na sekcyje podzielone, i gminy o trzy mile po jednej i drugiej stronie traktów bitych, do robót podług sekcyi wyłącznie przeznaczono. Inspektorom zaś polecono czuwać podczas objazdów i dochodzić, czyli skutecznie roboty odpowiadają użytey ilości szarwarków.

Ochroniając od przeładowania ciężarem fur szarwarkowych, dostawę materiałów, a później i roboty drogowe urządzone na wymiar; aby zaś takowe roboty nie przeszkadzały pracom rolniczym, do odrabiania szarwarków, czas wolny oznaczonym został na wiosnę od 1 maja do 15 lipca, na jesień od 10 października do 1 marca, a gdy szarwark jesienny przeznaczony był jedynie do zwózki materiałów na wymiar urządzoney, dano więc gminom wolność wyboru do odrobienia dni w tym przeciągu czasu, jaki im się naydogodniejszy zdawać będzie. Co do gmin za obwodem trzech mil po obu stronach traktu położonych, lubo te równie do robót około dróg bitych należeć powinny, przez wzgląd jednak na odległość miejsca i potrzebę utrzymywania dróg pobocznych, połowę przypadającego od nich szarwarku na drogi poboczne zostawiwszy, połowę tylko do traktów bitych, lub w naturze dostarczyć lub dzień pieszy zł. pol. 1, ciągły zł. pol. 2 opłacie obowiązane zostały. Gdy przecież przepisy takowe niedogodności i nadużyć przy odrabianiu szarwarków, mimo naywiększey hacznosci władz rządowych, wykonanie nie zdołały, rząd po zniesieniu się z radami wojewódzkimi, nie omieszkał przedstawić Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości czterech projektów różnie przemiany szarwarków obejmujących. Nim zaś Wasza Cesarsko-Królewska Mość decyzją swoją w tey mierze objawi raczysz, namiestnik Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości.

chcąc przynieść ulgę mieszkańcom, ile obecna konieczność robót drogowych dozwoliła, postanowieniem d. 3 kwietnia 1819 r. ilość odrabianego dotąd szarwarku w dziesięciu na ośm dni umniejszył.

Kiedy stosownie do powyższego postanowienia, roboty dróg na wiosnę roku zeszłego z dniem 1 maja rozpocząć się miały, przybył wezwany przez namiestnika Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości dyrektor dróg *Christiani*, który zawiesiwszy roboty objazd kraju skutecznym, a następnie niektórymi zmianami w kierunku wymierzonych już traktów dla zmniejszenia kosztów, wyjednałszy; podzielił też trakty na kommissoryaty i konduktorstwa, dozór techniczny robót oddał swoim oficyalistom, i całą organizacją dyrekcyi dróg ułożył.

Z powodu tych zatrudnień, znaczna ilość szarwarku w roku zeszłym użyta nie była, a z oddanego bezpośrednio pod zawiadywanie dyrekcyi szarwarku drogowego, wynikły nieporozumienia z władzami wojewódzkimi i obwodowemi, i skargi, którym chcąc rząd zapobiedz, zwrócił szarwarki pod administracją kommissy wojewódzkich, i dopiero organizacją dyrekcyi dróg ostatecznie zatwierdził.

Lecz ciągle niedogodności do obowiązku szarwarków w naturze odbywanych przywiązane, ludność kontroli i dozoru, wciskające się nadużycia dozorców i mitrzenie dni roboczych, różne przeciążenia liczne skargi pociągające, a nadewszystko niszczenie zaprzęgów i odrywanie rąk od rolnictwa, skłoniły rząd do podania Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości ostatecznego środka nowym projektem, przez który cały szarwark ma być o połowę zmniejszony, to jest, z dni ośmiu na cztery, a dni te, nie odrabiane w naturze, lecz gotowizną po zł. pol. 1 dzień pieszy, a po zł. pol. 2 dzień ciągły opłacone, z czego zbierze się fundusz do robienia dróg bitych przez antreprizy wyłącznie służyć mający. Projekt ten przez radę stanu roztrząsnięty, a zdolny jey zdaniem do skarg zaspokojenia, uzyskał już w tey chwili Naywyższe Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości zatwierdzenie.

Roboty w ciągu upłynionych lat dwóch dokonane, są następujące:

Po Województwach.

Dokończono grobli pod *Konarami*, równie jak mostów pod *Zagrobami* i *Ostrołką*. Usypano dwie groble kamieniem wyłożone pod *Zbuczynem* długości prętów 500, pod *Kobyłanami* prętów 417. Dla osuszenia niziny około grobli *Kobyłańskiej* i jey od zepsucia zabezpieczenia, zniwelowano całą przestrzeń, i dla odpływu wód, aż do *Bugu* kanał wykopano. Zwieziono kamieni na mil 19, uplantowano drogi mil 52, ugruntowano kamieniem mil 4 $\frac{1}{2}$, pokryto i zwirem nawieziono mil 8, mostów drogowych wystawiono 60. Około stolicy droga *Petersburgska* doprowadzona do *Dąbrowki* mila 1 $\frac{1}{2}$. *Poznańska* do *Oltażewa* mil 2 $\frac{1}{2}$. *Wrocławska* na *Raszyn*, dochodzi do karczmy *rakowskiej* sążni 2200. Do *Młocin* i *Bielan* górna i dolna droga skończona mil 1 $\frac{1}{2}$. *Mokotowska* doprowadzona do *Królikarni*. *Lazienkowska* ukończona i do *Solca* pociągnięta. Droga od rogatek *jerozolimskich* do *Nowego-swiata* doprowadzona. *Góry Lazienkowskie* zrownane, i darniem wyłożone. *Aleje ujazdowskie* zwirem nawiezione.

(Dalszy ciąg potem)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 5 listopada: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 79, czerwony złoty nowy rubli 11, kopiejek 56; stary rubli 11 kopiejek 36; imperyał 36 rubli 80 kopiejek.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

T y t u ł.

1. W handlu *Józefa Kopscha* znajdując się do sprzedania różne tykunie po następującej cenie.

Wągsztaw Hamburski Justusa funt rub. 1 kop.
 — — żółty hamburski — 90
 — — czarny — 75
Brokus ryski — 75
 — — hamburski — 70
 — — *Petum Optimum Ryzki* — 60
 — — Hamburski — 50

Knaster Hollenderski A 1 —
 — — — *AB* 1 25
 — — — *CC* 1 50
 — — — w *ółowkach* 1 50
Tytuł angielski Kogut — 90
 — — *amerykański* — 75
 — — *gaertner ogrodniczy* — 90
 — — *Matrosen* — —
 — — *turecki* 2 —
Cigarro haranna sztuka — 5
 — — *ryzkie* — 2 $\frac{1}{2}$

P o d r a d.

1. Od kommissyi wileńskiego kommissaryatskiego depozycja ogłasza się: iż na skutek zalecenia ministerjam wojennego Departamentu kommissaryatskiego będą odbywać się targi w dniach: 15, 16 i 17 następującego miesiąca decembra, a dla przystępu dnia 18 tegoż mca, na roczną przewożką rzeczy w odległości sta wiorst, do wszystkich miejsc, gdzie wypadnie przesłać dla wojsk z tej kommissyi, lub z rozdzieleniem miejsc, kto dokąd w szczególności przewożką przyjąć na siebie zechce; ztym życzący podjąć się dostawy takowych rzeczy, zechcą przybyć dla targow na wyż wyznaczony terminy, do tej kommissyi z pewnemi i dostatecznemi dla skarbu swikcyami. Dnia 1 nowembra 1820 roku.

7mej klasy Jafimowicz.
Sekretarz Bohdanow.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt z protokolu potocznego Słuckiego Ziem. powiatowego Sądu oświadczenia w dacie ponizszej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Ptu stronie potrzebującej jest wydane.

Roku 1820 mca oktobra 8 dnia. Przed aktami Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Słuckiego niżej podpisany na W. J. Pana Piotra Boltucia Adwokata Sądow Ziem. powiat. Słuc. najsolenniejsze czynię żażalenie wespół z manifestem w następnej treści: doświadczywszy nadużycia plenipotencyi odemnie niżej podpisanego Macieja Soltana Skarbnika Rzeczyckiego obżal. Piotrowi Boltuciu w roku 1816 julu 8 dnia wydanej i jednoczasowię przed aktami Ziem. Słuc. przyznanej, a dopiero w roku przeszłym 1819 na dniu 3 mca apryla przez oświadczenie w aktach powyższych zapisane cofnionę i eliminowanę, skutkiem czego tenże obżal. Boltuc Piotr był plenipotent zdradzając położoną w nim ufność, a niewolnych chwytając się zyskow, ponieważ cofnienie wydanej temu plenipotencyi przez gazety ogłoszonem niebył; na szkodę niżej podpisanego aktora subtitulo ugodliwy rekognicyny dokument na czer. zł. pięć tysięcy sześćset szeszedziesiąt i udzielnie srebrem siedmset czterdziecie jeden rubel, niby w roku 1817 apryla 26 dnia W. J. Panu Stanisławowi Mogilnickiemu Regentowi Gran. Ptu Nowogr. wydany, antedatował, gdyż papierow żadnych pretensyą jakoby Mogilnickiego dowodzących mnie niezwrócił, nigdy przez ciąg swojej plenipotencyi onych mnie nieokazywał, ani żadnego o takowej ugodzie, i uczynionę rekognicyi domiesienia i wiadomości nie dał, a jakowe nadużycie tak z obżalowanym Boltuciem, tworzą antedatacyi, jako też i obżal. Mogilnickim onego uczestnikiem z regestrow taktowych w Sądzie Ziem. powiat. Słuc. jest już rozpoczęty proceder, azatym iżby nikt z obżal. Boltuciem, w żadne umowy w osobie mojej czynić jeszcze chcącym niewchodził, a nade wszystko aby przelewu obrachunku z prokuratorem massy J. O. Xiężniczki Stefani Radziwiltowny JW. Zaleskim uczynionę o sumę kapitalną czer. zł. pięćset, za obżal. mnie należną nieprzyznawał, nayspokorniey, całej publiczności upraszam, ponieważ takowy obrachunek u siebie niewiadomo z jakich powodow tenże obżal. Boltuc zatrzymał, i pomimo liczne dopomnienie się oddać niechce, jakowe oświadczenie uczyniwszy że one do gazet Kur. Lit. podam zawiadamiając jako aktor własną podpisuję ręką. U tego oświadczenia podpis takowy: Maciej Soltan.

Zgodno z protokulem Ignacy Barancewicz Reg.

Eorundem dziewiątego że takowe oświadczenie do gazety Kur. Lit. podać wolno poświadczam
Ziem. Słuc. Podsekdek Maciej Cywyński Ciekawy.

P r z e d a ż.

2. Od Rządu gubernialnego wileńskiego ogłasza się; iż na zaspokojenie skarbowey należności od wileńskich Żydow Jostela Szmytowięza Beyraka i Garbiela Hercykowtęza Mayzela, assygn. 8,652 rubli, za niedostawienie przez nich do wileńskiego magazynu mąki czetwierci 382, i krup 38 czetwierci, podług umowy z byłym, polowym prowiantskim kommissyonierem 7 klasy Xięciem Szachowskim, dnia 15 julu 1817 roku zawartęy, i za wzięte od niego skarbowe pieniądze, przeznaczone na sprzedaż murowany ich dom, oddany przez nich dla zabezpieczenia skarbu, znydujący się w Wilnie pod N. 278, ocemony do 9,400 rubli assygn. ; azatęm życzący nabydź tenże dom, zechcą dla targow przybydź do tego gubernialnego rządu na terminy: pierwszy dnia 10, drugi 12, a trzeci 15 miesiąca januaryi 1821 roku. Dnia 30 oktobra 1820 roku,
Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Nowicki.

2. Od Rządu gubernialnego wileńskiego ogłasza się, iż z powodu niejawienia się na dawniey naznaczone terminy do tego gubernialnego rządu, życzących nabydź majątki Łobiejek i Kuprysek, w powiecie wileńskim położone, ocenione do 78,325 rubli kop. 50 assygn., obywatela Kiersnowskiego, byłego z szambelanem Doboszyńskim i szlachtami Kossobudzkiemi, od 1807 do 1811 roku, w mieście Wilnie sosowego i konsumpcyynę poboru dzierżawcy, naznaczone na sprzedaż dla zaspokojenia odkupney niedoimki, z tych poborow nastaley w ogóle 12,489 rubli srebr., prócz liczących się procentow; pomieniony rząd tak dla sprzedaży wspomnionych majątkow, jako i drewnianę domu z dalszém zabudowaniem i fruktowym ogrodem, znajdującego się w Wilnie na przedmieściu za ostrą braną, ocenionę do 16,017 rubli kop. 92 assygn., szlachty Kossobudzkiej, naznaczył nanowo terminy: dnia 17, 20 i 24 miesiąca grudnia terażn. roku; azatęm życzący nabydź wspomnionę majątki Kiersnowskiego i dom Kossobudzkiej, zechcą przybydź do tego gubernialnego rządu na te terminy. Dnia 30 oktobra 1820 roku.
Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Nowicki.

2. Od Rządu gubernialnego wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się na dawniey naznaczone terminy, życzących nabydź trzech murowanych domow, znajdujących się w miasteczku Merezcu, żyda Dawida Cyriszteyna i w mieście Szawlach Hirszy Wulfowicza Nuryka i Feygi Nurykowej, oddanych w swikcyą przez podradczyka żyda Łunca, zęgłego niewiadomo dokąd, dla zabezpieczenia wziętych przez niego w sposobie pożyczonym ze skarbowych magazynow produktow, i przeznaczonych na przedoz dla zaspokojenia skarbu za wspomnionę produkta, naznaczono powtórne terminy: dnia 23, 25 i 29 mca nowembra terażn. roku; a zateń życzący nabydź wspomnionę domy, zechcą dla targow przybydź do tego gubernialnego rządu na nowo naznaczone terminy. Dnia 30 oktobra 1820 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Nowicki.